40. Wí pé: Ṣe èyin náà rí i fúnraa yín? Bi ìyàa Allaahu bá wáá bá yín, tàbí ti wákàti náà bá de wáá bá yín, ǹ jẹ́ ẹ lè pe nǹkan mìíràn lẹ́yin-in Allaahu bí, ti ẹ bá jẹ́ olódodo?

41. Bẹ́ẹ̀ kọ́, Òun gaan ni ẹ ó pè ti yóò si ṣe ìrànlọ́wọ́ fún yín lórí nǹkan ti ẹ pe É fún ti Ó bá fẹ́, nígbà náà, ẹ ó sì gbàgbé nǹkan mìíràn tí ẹ dàpọ̀ mọ̀ Allaahu.

42. Àtí pé Àwa ti ránṣẹ́ si àwọn ijọ kan ṣíwájúù rẹ, lẹ́yìn náà A si gbá wọn mú pẹ̀lúu ìpọ́njú àti ìnira ki wọ́n lè tẹríba.

43. Ìbá mà dára ti ó bá ṣe wí pé nígbà tí ọwọ́ ìyàa Wá bà wọ́n, wọ́n tẹríba, ṣùgbọ́n ọ̀kàn-an wọn le (tẹ́lẹ̀) tí èṣù sì ti ṣe iṣẹ́ẹ wọn lọ́ṣọ̀ọ́ fún wọn.

44. Nígbà tí wọ́n gbàgbé ohun tí wọ́n fi ṣe ìrántí fún wọn, A ṣí ìlẹ̀kùn-un gbogbo nǹkan fún wọn tóbẹ́ẹ̀ gẹ́ẹ́ ti wọ́n fi ń yọ̀ (àyọ̀pọ̀rá) nítorí nǹkan tí A fún wọn, A (fi ọwọ́ ìyàa Wa) mú wọn lójijì, nígbà náà ni wọ́n sọ ìrètí nù.

45. (Allaahu) gé gbòǹgbò àwọn alábòsí, ọpẹ́ sì ni fún Allaahu Olúwaa àwọn àgbáyé.

46. Wí pé: Ẹ ti rí i báyii. Bi Allaahu bá mú ìgbọ́rọ̀ àti ìríran yín kúrò ti O sì dí ọ̀kàn-an yín pa, taani olùjọ́sìnfún náà ti ó lè dá wọn padà fún yín yàtọ̀ sí Allaahu? Wo bí A ti ń ṣe àlàyé àwọn àmì náà, síbẹ̀síbẹ̀ wọ́n tún ń ṣẹ́ri padà.

47. Wí pé: Ẹ ti ri i báyii. Bí ìyàa Allaahu bá wáá bá yín lójijì tàbí ní gbangba, ìparun kò nii dé bá ẹni kẹ́ni àyàfi àwọn alábòsí.

48. Àwa kò sì rán àwọn òjíṣẹ́ níṣẹ́ bí kò ṣe pe kí wọ́n jẹ́ oníròó-ìdùnnú àti olùkìlọ̀, nítorí náà ẹni tí ó bá gba (Allaahu) gbọ́ ti ó sì ṣe àtúnṣe (iṣẹ́ẹ rẹ̀), kò nii si ìbẹ̀rù fún wọn, bákan náà wọn kò sì níí banújẹ́.

قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ
ٱلسَّاعَةُ أَغَيْرَ ٱللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٠﴾
بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَآءَ
وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ
مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَٰهُم بِٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَآ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا۟
وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ مَا
كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا۟ مَا ذُكِّرُوا۟
بِهِۦ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَٰبَ كُلِّ شَىْءٍ حَتَّىٰٓ إِذَا
فَرِحُوا۟ بِمَآ أُوتُوٓا۟ أَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم
مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ۚ
وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ
أَخَذَ ٱللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَٰرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم
مَّنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
ٱلْءَايَٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ
أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا
ٱلْقَوْمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾